

KUR'ANI I SHENJTË NË PIKËPAMJEN E IMAM KHOMEINIT (PAQJA QOFTË MBI TË!)

Vullnet MERJA

Jeta e të mëdhenjve për ne është një burim i pashtershëm, eksperiencë, mësim dhe shpresë. Të mëdhenjtë janë majat e larta me të cilat kemi dëshirë të njihemi dhe nxitojmë të ngjitemi në to. Ata janë pishtarë që ecin para nesh në errësitat që na dalin përpara. Ata na ringjallin sigurinë në vetvete, në jetën e në qëllimet e saj. Nëse nuk do të ishin të mëdhenjtë, me siguri, që në përpjekjet tona të përditshme do t'i kishim humbur shpresat dhe padituria do të drejtonte punët tona. Nëse nuk do të ishin të mëdhenjtë, me kohë, do të kishin ngritur flamujt e bardhë dhe vdekjes do t'i thonim: "o vdekje, ne jemi skllëvërit e tu, prandaj bëj me ne si të duash."

Porse ne nuk jemi dorëzuar dhe asnjë ditë nuk i kemi prerë shpresat, madje asnjëherë nuk do të dorëzohemi, përderisa në mesin tonë janë të pranishëm të mëdhenjtë të cilët me fjalën, gjakun dhe bojën e tyre, në çdo kohë kanë stolisur dhe e kanë vaditur pemën e shpresës në zemrat dhe shpirtërat tanë.

Edhe imam Khomeini është një prej atyre të mëdhenjve. Nuk është punë e lehtë të flitet për imam Khomeinin, ashtu siç nuk është e lehtë të vlerësohen veprat e mendimet e mëdha të atyre që kanë bërë histori. Çdo përshtues i anëve të ndryshme të personalitetit të imam Khomeinit, në fakt nuk di se nga të fillojë dhe si ta përshtuajë këtë figurë.

Të shumtë janë njerëzit që kanë dëgjuar dhe vazhdojnë ta dëgjojnë emrin e tij. Por të pakët janë ata të cilët e njohin të vërtetën e kësaj figure poliedrike. Është për të ardhur keq se imam Khomeini më shumë njihet si politikan dhe udhëheqës i Revolucionit islamik. Por ai ka qenë personalitet shumëdimensional.

Ai ishte fakijh (jurist në fushën e ligjeve të fesë islame) që ka arritur majën falë hulumtimit të vazhdueshëm. Ishte profesor i meritur i filozofisë, vërtetues që ka depërtuar në thellësitë e njohjes teorike të problemeve, mësues i madh i moraleve islame, njeri i përkorë dhe i çliruar nga prangat e shijimit të kënaqësive të kësaj bote.

Në një këndvështrim tjetër, imam Humeini konsiderohet mbajtësi i gradës më të lartë në fushën e ringjalljes së fesë e të përmirësimit të shoqërisë, sepse imam Khomeini ishte dijetar feje dhe si i tillë, dijetari i fesë jo vetëm që e shpjegon fenë në hollësi, por ka detyrë edhe të vigjëllojë për ruajtjen dhe mbrojtjen e saj.

Imam Khomeini, i konsiderur dijetari i kohës së tij dhe mrekulli e asaj kohe, ishte i qëndrueshëm e largpamës kur me idetë e me punën e tij bënte thirrje për një Islam të gjallë ashtu e të kundërt nga na ideore me deviatorët e reaksionarët; ai i luftoi edhe dogmatikët, ashtu siç luftoi mbretin e përkrahësit e tij

Imami e kuptoi kohën dhe njohu në thellësi realitetin e botës islame, njohu konsideratën për të kaluarën e njerëzimit e të mendimit për në të ardhmen në atë nivel

që është në përshtatje me vetë njeriun. Të gjitha këto gatuan një Khomein besimtar në doktrinën islame dhe një shkenctar të devotshëm, që të ishte për këtë tokë që vuante prej kolonializmit e tiranisë dhe që ai në atë lëvizje të madhe të ishte lider i asaj ngritjeje të dalë prej besimit të masave të sakrifikuara dhe qëllimeve të tyre, të asaj ngritjeje e cila për të ardhmen ishte më e rëndësishmja e të gjitha ngjarjeve që kishin ndodhur në historinë islame.

Ndër çështjet për të cilat interesohej shumë imam Khomeini ishte edhe Kur'ani i Shenjtë, Fjalë e Allahut që ia zbriti vulës së profetëve, Muhamedit të birit të Abdullahut për njëzet e tre vjet me radhë.

Në këtë eveniment dua të citoj disa fjalë e thënie të cilat nxjerrin në pah mendimin e imam Khomeinit rreth Kur'anit të Shenjtë.

Sipas imam Khomeinit, Kur'ani është libri i zbritur për të zbatuar e për të përhapur drejtësinë në të gjithë botën dhe për të vënë qeverisjen në dorën e miqve (eulijave) të Allahut, të cilët bazuar në Fjalën e Allahut të Madhëruar ftojnë njerëzit në rrugën e të Tij. Këtë mendim ai e bazonte tek thënia e Allahut në suren "Ibrahim" ajeti 1 që thotë:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

"Elif Lâm Râ. Këtë Libër ta kemi shpallur ty (o Muhamed), për t'i nxjerrë njerëzit, me lejen e Zotit të tyre, nga errësira në dritë, në rrugën e të Plotfuqishmit, të Denjit për çdo lavd."

Përsa i përket madhësisë së Kur'anit imam Khomeini ka thënë: "Dije o i nderuar se madhështia e çdo fjale dhe e çdo shkrimi, qëndron ose në madhësinë e folësit e të shkruarit, ose në madhësinë e kërkesave e të qëllimeve që ato përmbajnë, ose në madhësinë e rezultateve të tyre, ose në madhësinë e dërguesit e ndërmjetësuesit, ose në madhësinë e të adresuarit e të mbajtësit, ose në madhësinë e ruajtësit e të mbrojtësit të tyre, ose në madhësinë e komentuesit e të shpjeguesit, ose në madhësinë e kohës së dërgimit e të mënyrës së dërgimit. Të gjitha këto cilësi që ne i përmendën, janë në formën më të lartë e më të besueshme në këto fletë dritëdhënëse të Kur'anit, madje ato janë nga veçantitë e tij dhe këto cilësi nuk gjenden në asnjë libër tjetër dhe as që mund të gjenden."

Pra, Kur'ani është madhështor sepse e ka dërguari Krijuesi Madhështor, Allahu Fuqiplotë, me ndërmjetësimin e engjullit më të madh, Xhebrail Emijni (paqja qoftë mbi të!) dhe ia shpalli njeriut më madhështor në këtë gjithësi, të dashurit të Tij, me të cilin e

vulosi profetësinë, Profeti Muhamed (paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!).

Dhe: Dije se ky libër fisnik, siç e thotë vetë, është libër i udhëzimit. Është udhërrëfyesi i sjelljeve, është edukues i shpirtërave, shërues i zemrave dhe ndriçues i rrugës drejt Allahut.

Imam Khomeini për Kur'anin ka thënë: "Ky libër nuk është si shkopi i Musait, as si dora e bardhë e tij, as si fryma e Isait me të cilën ngjallte të vdekurit, as nuk është mrekulli vetëm për të konstatuar profetësinë e profetit Muhammed (paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!), por ky libër është ngjallës dhe shërues i zemrave, siç thotë ajeti 82 në suren Isra: . **"Ne shpallim nga Kurani atë që është shërim dhe mëshirë për besimtarët e që mohuesve keqbërës u shton vetëm humbje."**

"ونزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين إلا خسار"

Më tej vazhdon e thotë: A ka humbje më të madhe se sa të lexojmë Kur'anin tridhjetë apo dyzet vjet së bashku me komentet e tij e të mos kemi kuptuar qëllimin e tij?! Në fund lexon ajetin 23 të sures A'raf: **"O Zoti ynë! Ne e kemi futur veten në gjynah, prandaj, nëse Ti nuk na fal dhe nuk na mëshiron, ne vërtet që do të jemi nga të humburit"**.

"ربنا ظلمنا أنفسنا وإن لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين"

Libri i Allahut është libër i njohjes, i moralit, i thirrjes i lumturisë dhe i përsosmërisë.

Islami dhe Kur'ani kanë ardhur për të ndërtuar njeriun e vërtetë dhe për edukimin e drejtë të tij.

Më vjen keq për ata njerëz të cilët nuk mësojnë dhe nuk hedhin asnjë hap për t'u njohur me Librin e Allahut. Si pasojë ata nuk e kanë realizuar lidhjen me Krijuesin e tyre.

Vërtet, qëllimi i zbritjes së këtij libri të shenjtë është që prej tij të përfitojnë të gjithë njerëzit sipas mundësive të tyre. Por është për të ardhur keq se as ne, as njerëzimi dhe as dijetarët myslimanë nuk kanë përfituar ashtu siç duhet nga ky libër i shenjtë.

Kur'ani, tryeza e Allahut

Ky libër është tryezë e gjërë e shtrirë nga lindaj në perëndim. Këtë tryezë e ka përgatitur Allahu i Madhëruar për mbarë njerëzimin me ndërmjetësimin e profetit Muhamed (paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ku çdo njeri të përfitojë nga kjo tryezë e shenjtë.

Kushtet e kuptimit të Kur'anit

Ata që duan ta kuptojnë ashtu siç duhet Kur'anin dhe përmbajtjen e tij sa herë që e lexojnë, duhet që të largojnë pengesat që gjenden në brendinë e tyre me qëlim që të shohin dritën e vërtetë të këtij libri të shenjtë.

Ata që qëndrojnë pas pengesave të shumta, nuk e kuptojnë dritën dhe hamendësojnë se mund ta perceptojnë atë, mirëpo ata janë të paaftë ta perceptojnë dritën e vërtetë.

Koha e zbritjes së Kur'anit është Nata e Kadrit. Nata më madhështore dhe më e mira se një mijë muaj, siç thotë Kur'ani. Ajo është koha më e ndritur e të gjitha kohërave.

Vërtet, kthimi tek Kur'ani është kthim në jetën që i përshtatet njeriut. Nëse kthimi tek Kur'ani bëhet me bindje të plotë, do të dallohej shumë qartë e vërteta nga e pavërteta dhe e gjithë njerëzia do të ecte në rrugën e lumturisë si në këtë jetë ashtu edhe në Jetën Tjetër.

Ai ka thënë: "Sikur mos të ishte Kur'ani, porta e njohjes së Allahut do të mbyllej njëherë e përgjithmonë."

Njeriu! Qënia më e përsosur e gjithësisë. Qënia e cila është quajtur mëkëmbësi i Allahut në Tokë. Qënia, për të cilën Krijuesi ka vendosur në shërbim të tij çdo gjë. Qënia, të cilën Allahu e ka dalluar nga qëniet e tjera nëpërmjet intelektit, mendjes. Pra, o njeri mëtoje veten tënde dhe vendos se si duhet të jesh. Mëto o njeri se Krijuesi të ka sjellë ligje e rregulla, të cilat të sigurojnë e të garantojnë përsosurinë, qytetërimin, lumturinë, qetësinë dhe ardhmërinë tënde. Mëto o njeri se Krijuesi yt ka sjellë të dërguar, të cilët i përzgjedhi nga mesi yt, me qëllim që të sqarojë ato ligje e rregulla të Krijuesit tënd dhe të të udhëzojë ty në rrugën e drejtë e të shpëtimit. Por, është për të ardhur keq, se ti o njeri nuk i bindesh plotësisht urdhërave të Krijuesit dhe nuk i zbaton detyrat e ngarkuara. Si pasojë e këtij indiferentizmi nga ana jote, sot shohim me qindra fatkeqësi e tragjedi në mesin e bashkësisë tënde. Atëherë, të drejtohem ty o njeri, si t'i shfarosim këto dukuri negative, që në të njëjtën kohë janë shkatërruese dhe vdekjeprurëse? Përgjigja është shumë e thjeshtë. Për këtë, në radhë të parë kthehu tek vetja jote, sepse brenda teje ndodhet "grykë" e cila do të të orientojë kah ajo që është më e përsosur dhe kjo grykë është ndërgjegja jote.

E nëse nuk arrin të nxjerrësh konkluzionin e duhur për shkak të konfliktit intelekt-ego, atëherë mëto më thellë dhe drejtohu kah bashkësia jote, sepse në të do të gesh patjetër përkrahës dhe udhëzues. Është detyrë e jotja o njeri, që bashkësia në të cilën ti jeton të jetë e pastër dhe e lumtur. Por kjo pastërti e kjo lumturi arrihet vetëm e vetëm duke filluar me ndryshimin e vetes tënde e më pas të punosh për ndryshimin e të tjerëve dhe të mos presësh që kjo ndreqje të të vijë vetvetiu apo gjëkund, sepse Krijuesi yt në Librin e Tij Fisnik, Kur'anin, thotë: **"All-llahu nuk e ndryshon gjendjen e një populli, derisa ata të ndryshojnë vetet e tyre."**

Pra, o njeri, është detyrë që të ndreqim vetet tona drejt asaj që është më e mira, sepse me

anë të këtij veprimi arrijmë të fitojmë lumturinë individuale, më pas atë familjare dhe në fund atë shoqërore.

O njeri! Të gjithë jemi dëshmitarë se kjo dukuri neveritëse që gjendet në mesin e shoqërisë njerëzore e ka burimin tek vetë njeriu. Këtë e dëshmon edhe All-llahu në Kur'an ku thotë: *“Për shkak të veprave (të këqija) të njerëzve, janë shfaqur në tokë e në det të zeza (bela, skamje, katastrofa, humbje e bereqetit, etj.)... “*

Nëse i hedhim një vështrim historisë njerëzore, do të vërejmë se misioni kryesor i profetëve ka qenë reformimi shoqëror.

Ky është Profeti Muhammed (s.a.v.s), i cili me durim e me ndihmën e All-llahut, arriti të bëjë një reformim të fuqishëm në shoqërinë arabe, duke i shfarosur ato dukuri të cilat janë në kundërshtim me *fitran* e (natyrshmërinë e lindur të) njerëzve. Historia na tregon se ky veprim asnjëherë nuk është ndalur, por ai ka vazhduar, vazhdon dhe do të vazhdojë deri në mbarimin e kësaj jete.

O njeri! Duhet që t'i hedhim një sy historisë së kaluar për të mësuar se si vepruan profetët, e më pas disa personalitete e udhëheqës, në kryerjen e reformimit të shoqërive, siç ishin Imam Husejni e më pas reformatori bashkëkohor, Imam Homeini. Duhet të dimë se reformimi i një shoqërie bëhet me mjete e me metoda të ndryshme dhe më e mira metodë është “urdhërimi në të mira dhe ndalimi nga të këqijat”.